

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. rugsėjo 13 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės Sirijai — Lėšų ir ekonominių išteklių išaldymas — Įvažiavimo į Sąjungos teritoriją ir tranzito per ją ribojimai — Teisė į gynybą — Pareiga motyvuoti — Akivaizdi vertinimo klaida — Pagrindinės teisės“

Byloje T-383/11

Eyad Makhoul, gyvenantis Damaske (Sirija), iš pradžių atstovaujamas advokatų P. Grollet ir G. Karouni, vėliau advokatų G. Karouni ir C. Rygaert,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą G. Étienne ir R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos F. Castillo de la Torre ir S. Pardo Quintillán,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2011 m. gegužės 23 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą 2011/302/BUSP, kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2011/273/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Sirijai (OL L 136, p. 91), 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimą 2011/782/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Sirijai ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2011/273/BUSP (OL L 319, p. 56) ir 2012 m. lapkričio 29 d. Tarybos sprendimą 2012/739/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Sirijai ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2011/782/BUSP (OL L 330, p. 21), kiek šie aktai susiję su ieškovu,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai S. Soldevila Fragoso (pranešėjas) ir G. Berardis,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. vasario 8 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovas Eyad Makhlof yra Sirijos pilietybę turintis karininkas, kuriam suteiktas pulkininko leitenanto laipsnis.
- 2 Europos Sąjungos Taryba griežtai pasmerkė smurtines taikių protestų represijas įvairiose Sirijos vietose, paragino Sirijos valdžios institucijas nenaudoti jėgos ir 2011 m. gegužės 9 d. priėmė Sprendimą 2011/273/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Sirijai (OL L 121, p. 11). Atsižvelgdama į situacijos rimtumą, Taryba nustatė ginklų embargą, vidaus represijoms naudojamos įrangos eksporto draudimą, leidimo atvykti į Europos Sąjungą tam tikriems asmenims ir subjektams, atsakingiems už smurtines represijas prieš civilius Sirijos gyventojus, apribojimus ir išaldė jų lėšas bei ekonominius išteklius.
- 3 Sprendimo 2011/273 priede išvardyti už smurtines represijas prieš civilius Sirijos gyventojus atsakingi asmenys ir su jais susiję fiziniai ar juridiniai asmenys bei subjektai. Remiantis to sprendimo 5 straipsniu, valstybės narės arba Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu Taryba gali iš dalies keisti minėtą sąrašą. Į šį priedą ieškovas neįtrauktas.
- 4 2011 m. gegužės 23 d. Įgyvendinimo sprendimu 2011/302/BUSP, kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2011/273 (OL L 136, p. 91), Taryba iš dalies pakeitė Sprendimą 2011/273 ir, be kita ko, pritaikė nagrinėjamas ribojamąsias priemones kitiems asmenims ir subjektams, kurie taip pat buvo įtraukti į sąrašą, esantį priede, kuris pakeitė ankstesnio sprendimo priedą. Ieškovas buvo įtrauktas į šį sąrašą, kuriame pateikta įvairios informacijos, įskaitant jo įtraukimo į nagrinėjamą sąrašą datą, t. y. „23 05 2011“, jo gimimo datą, paso numerį ir motyvus: „Rami Makhlof brolis ir Generalinio žvalgybos direktorato pareigūnas; prisideda prie civilių gyventojų represijų“.
- 5 2011 m. gegužės 24 d. Taryba paskelbė Pranešimą asmenims, kuriems taikomos Sprendime 2011/273 ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 442/2011 dėl ribojamųjų priemonių Sirijai numatytos ribojamosios priemonės (OL C 153, p. 8).
- 6 2011 m. rugsėjo 2 d. Tarybos sprendime 2011/522/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2011/273 (OL L 228, p. 16), Taryba numatė, kad jo, įskaitant priedą, taikymo sritis taip pat turi apimti „priede išvardytus <...> iš režimo politikos naudos gaunančius arba ją remiančius asmenis ir su jais susijusius asmenis“.
- 7 2011 m. gruodžio 1 d. Sprendime 2011/782/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Sirijai ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2011/273 (OL L 319, p. 56) Taryba padarė išvadą, kad atsižvelgiant į padėtį Sirijoje rimtumą būtina nustatyti papildomas ribojamąsias priemones. Aiškumo sumetimais Sprendimu 2011/273 nustatytos priemonės ir papildomos priemonės buvo įtrauktos į vieną teisinį dokumentą. Ieškovas įrašytas į Sprendimo 2011/782 I priedo lentelės 20 eilutę ir nurodyta ta pati informacija bei motyvai kaip ir Sprendimo 2011/273 priede.
- 8 2012 m. lapkričio 29 d. Tarybos sprendimu 2012/739/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Sirijai ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2011/782/BUSP (OL L 330, p. 21) nagrinėjamos ribojamosios priemonės buvo įtrauktos į vieną teisinį dokumentą. Ieškovas įrašytas į Sprendimo 2012/739 I priedo lentelės 19 eilutę ir nurodyta ta pati informacija bei motyvai kaip ir Sprendimo 2011/273 priede.
- 9 2012 m. lapkričio 30 d. Taryba paskelbė Pranešimą asmenims ir subjektams, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, numatytos Sprendime 2012/739 ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 36/2012, kuris įgyvendinamas Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1117/2012 dėl ribojamųjų priemonių, atsižvelgiant į padėtį Sirijoje (OL C 370, p. 6).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 10 2011 m. liepos 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškovas pateikė šį ieškinį dėl Įgyvendinimo sprendimo 2011/302 panaikinimo.
- 11 2012 m. sausio 24 d. Bendrojo Teismo šeštosios kolegijos pirmininko nutartimi buvo patenkintas 2011 m. spalio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktas Europos Komisijos prašymas įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 12 2012 m. sausio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktose pastabose ieškovas patikslino savo reikalavimus, t. y. taip pat paprašė panaikinti Sprendimą 2011/782. 2012 m. balandžio 3 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame atsiliepime Taryba pažymėjo, kad susipažino su ieškovo prašymu.
- 13 2013 m. sausio 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktose pastabose ieškovas patikslino savo reikalavimus, t. y. taip pat paprašė panaikinti Sprendimą 2012/739, ir kartu pripažino, kad neliko ieškinio dėl Sprendimo 2011/782 panaikinimo dalyko. Savo pastabose dėl 2013 m. vasario 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikto dokumento dėl reikalavimų patikslinimo Taryba pažymėjo, kad susipažino su ieškovo prašymu.
- 14 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 15 Per 2013 m. vasario 8 d. posėdį ieškovas ir Taryba pateikė savo paaiškinimus žodžiu ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus. Komisija posėdyje nedalyvavo.
- 16 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti Įgyvendinimo sprendimą 2011/302 ir Sprendimą 2012/739,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 17 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.
- 18 Komisija palaiko Tarybos reikalavimus.

Dėl teisės

Dėl prašymų patikslinti ieškovo reikalavimus priimtinumą

- 19 Kaip matyti iš šio sprendimo 4–9 punktų, nuo ieškinio pateikimo dienos Sprendimas 2011/273, iš dalies pakeistas, be kita ko, Įgyvendinimo sprendimu 2011/302, buvo panaikintas ir pakeistas Sprendimu 2011/782, kuris buvo panaikintas ir pakeistas Sprendimu 2012/739. Ieškovas paprašė leisti patikslinti savo reikalavimus, kad jie apimtų ir šiuos du sprendimus, o vėliau atsisakė ginčyti Sprendimą 2011/782. Taryba neprieštaravo, kad ieškovas tikslintų prašymus.
- 20 Reikia priminti, kad kai vykstant procesui sprendimas ar reglamentas, kuris tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su asmeniu, pakeičiamas aktu, kurio dalykas tas pats, šis aktas turi būti laikomas nauju faktu, leidžiančiu ieškovui patikslinti savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus. Iš tiesų, jeigu iš ieškovo būtų

reikalaujama pareikšti naują ieškinį, būtų pažeisti gero teisingumo vykdymo ir proceso ekonomijos principai. Be to, būtų neteisinga, jei atitinkama institucija, atsikirsdama į Sąjungos teisme pateiktame ieškinyje pareikštus kaltinimus dėl akto, galėtų iš dalies pakeisti ginčijamą aktą ar pakeisti jį kitu ir remtis šiuo pakeitimu vykstant procesui taip, kad kitai šaliai būtų užkirstas kelias išplėsti savo pirminius reikalavimus ir ieškinio pagrindus vélesniam aktui arba dėl jo pateikti papildomus reikalavimus ir ieškinio pagrindus (žr. 2008 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą*, T-256/07, Rink. p. II-3019, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 21 Todėl reikia pripažinti priimtinais reikalavimus dėl Sprendimo 2012/739; šie Bendrojo Teismo kanceliarijai buvo pateikti 2013 m. sausio 31 d., t. y. neabejotinai nepraleidus ieškinio pateikimo termino.

Dėl esmės

- 22 Grįsdamas savo ieškinį ieškovas iš esmės remiasi keturiais pagrindais, susijusiais, pirma, su teisės į gynybą, teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu, antra, pareigos motyvuoti pažeidimu, trečia, akivaizdžia vertinimo klaida ir, ketvirta, proporcingumo principo, teisės į nuosavybę ir teisės į privatų gyvenimą pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą, teisės pareikšti ieškinį ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu

- 23 Ieškovas teigia, kad jam buvo skirtos sankcijos prieš tai jo neišklausius ir kad jis neturėjo galimybės apsiginti ar susipažinti su informacija, kurios pagrindu buvo imtasi nagrinėjamų priemonių, o Taryba nesilaikė pareigos pranešti jam apie savo sprendimą, įskaitant jo įtraukimo į atitinkamus sąrašus motyvus, tiesiogiai (nes jo adresas buvo žinomas) arba viešai paskelbdama pranešimą ir taip suteikdama konkrečią galimybę pateikti savo pastabas.
- 24 Ieškovo manymu, priimdama sprendimus nustatyti ribojamąsias priemones fiziniams asmenims atitinkama Sąjungos institucija, kiek įmanoma, turi pranešti atitinkamam asmeniui ar subjektui apie šių priemonių priėmimo motyvus tuo metu, kai įtraukia šiuos asmenis į sąrašą, arba bent jau kuo greičiau po to, kai tai padaryta, kad asmenys, kuriems skirtos šios priemonės, per nustatytą terminą galėtų pasinaudoti teise pareikšti ieškinį.
- 25 Ieškovas tvirtina, kad jei būtų konstatuota, jog išsamus paskelbimas apie jam pareikštus kaltinimus gali prieštarauti privalomiesiems bendrojo intereso pagrindams, susijusiems su Sąjungos ir jos valstybių narių saugumu arba jų tarptautinių santykių išsaugojimu, turėtų būti priimti konkretūs sprendimo motyvai ir apie juos jis turėtų būti informuotas tinkamu būdu. Tačiau nagrinėjamu atveju nebuvo galima daryti išvados, kad toks paskelbimas prieštarauja tokiems privalomiesiems pagrindams.
- 26 Be to, ginčijamuose sprendimuose nesant jokių konkrečių juos pagrindžiančių motyvų, ieškovas taip pat negali veiksmingai gintis Bendrajame Teisme.
- 27 Taryba nesutinka su ieškovo argumentais.
- 28 Taryba teigia, kad, atsižvelgiant į turto išaldymo priemonių apsauginį pobūdį ir tikslą, prieš priimant šias priemones negali būti išklausomi atitinkami asmenys, nes priešingu atveju kiltų pavojus tokių priemonių veiksmingumui, taigi ir Sąjungos siekiamam tikslui.

- 29 Taryba primena, kad Įgyvendinimo sprendimas 2011/302 buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tas pats pasakytina apie pranešimą, skirtą asmenims, kuriems taikomos atitinkamos ribojamosios priemonės, kuris, priešingai, nei teigia ieškovas, buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje (OL C 153, 2011, p. 8). Taryba priduria, kad neturėjo galimybės ieškovui individualiai pranešti apie ginčijamus sprendimus, nes neturėjo informacijos, kaip su juo susisiekti.
- 30 Dėl ieškovo teisės pareikšti ieškinį Taryba teigia, kad ieškovas nepateikė prašymo peržiūrėti su juo susijusią priemonę ir nepaprašė informuoti apie jo atžvilgiu priimto sprendimo motyvus.
- 31 Reikia priminti, kad pagrindinė teisė į tai, kad per ribojamosios priemonės priėmimo procedūrą būtų užtikrinta teisė į gynybą, yra aiškiai įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 83, 2010, p. 389), kuriai ESS 6 straipsnio 1 dalyje suteikta tokia pati teisinė galia kaip ir Sutartims, 41 straipsnio 2 dalies a punkte (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Rink. p. I-13427, 66 punktą).
- 32 Taip pat reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, veiksmingos teisminės gynybos principas yra bendrasis Bendrijos teisės principas, kylantis iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų, įtvirtintas 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 ir 13 straipsniuose; šis principas dar kartą patvirtintas Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje (2007 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unibet*, C-432/05, Rink. p. I-2271, 37 punktas ir 2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją*, C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, 335 punktas, toliau – Sprendimas *Kadi*).
- 33 Be to, atsižvelgiant į nusistovėjusią teismo praktiką, šiuo atveju reikia padaryti išvadą, kad teisminės kontrolės, kuri turi būti vykdoma, be kita ko, motyvų, kuriais nagrinėjamu atveju grindžiamas asmens arba subjekto įrašymas į ginčijamų sprendimų priede esantį sąrašą, dėl kurio šiems adresatams taikoma ribojamųjų priemonių visuma, teisėtumo atžvilgiu, veiksmingumas reiškia, kad atitinkama Sąjungos institucija, kiek įmanoma, turi pranešti suinteresuotajam asmeniui arba subjektui šiuos motyvus tuo metu, kai nusprendžia įtraukti tuos asmenis į sąrašą, arba bent jau kuo greičiau po to, kai tai padaryta, tam, kad tie asmenys per nustatytą terminą galėtų pasinaudoti teise pareikšti ieškinį (žr. Sprendimo *Kadi* 336 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 34 Šios pareigos pranešti motyvus būtina laikytis ir tam, kad asmenys, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, galėtų kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir visiškai susipažinę su informacija nuspręsti, ar reikia kreiptis į Sąjungos teismą (šiuo klausimu žr. 1987 m. spalio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Heylens ir kt.*, 222/86, Rink. p. 4097, 15 punktą), ir tam, kad šis teismas galėtų vykdyti atitinkamo Sąjungos akto teisėtumo kontrolę, kurią jis turi vykdyti pagal Sutartį (Sprendimo *Kadi* 337 punktas).
- 35 Sprendimo 2011/273 5 straipsnyje numatyta, kad Taryba tiesiogiai, jei adresas žinomas, arba viešai paskelbdama pranešimą suinteresuotam asmeniui praneša savo sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą motyvus, ir taip suteikia jam galimybę pateikti pastabas. Be to, šiose nuostatose numatyta, kad jeigu pateikiama pastabų arba naujų esminių įrodymų, Taryba peržiūri savo sprendimą ir atitinkamai apie tai informuoja susijusį fizinį arba juridinį asmenį, subjektą arba įstaigą. Galiausiai minėto sprendimo priede esantis sąrašas reguliariai ir bent kartą per dvyliką mėnesių peržiūrimas. Tokios nuostatos iš principo atitinka teismo praktikoje nustatytus reikalavimus.
- 36 Nagrinėjamu atveju priėmus Įgyvendinimo sprendimą 2011/302 2011 m. gegužės 24 d. Oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas pranešimas, todėl ieškovas turėjo galimybę pateikti Tarybai pastabas.

- 37 Aplinkybė, kad šis pranešimas paskelbtas po to, kai ieškovas pirmą kartą buvo įtrauktas į asmenų, kuriems taikomos atitinkamos ribojamosios priemonės, sąrašą, savaime negali būti pripažinta teisės į gynybą pažeidimu.
- 38 Remiantis teismo praktika dėl teisės į gynybą, visų pirma dėl teisės būti išklausytam dėl ribojamųjų priemonių, pažymėtina, kad iš Sąjungos institucijų negali būti reikalaujama šių motyvų pranešti iki asmenį ar subjektą, kurio atžvilgiu taikomos ribojamosios priemonės, įrašant į sąrašą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi* 338 punktą).
- 39 Toks išankstinis pranešimas galėtų pakenkti lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo priemonių, kurios nustatomos šiuose sprendimuose, veiksmingumui (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Kadi* 339 punktą).
- 40 Norint įgyvendinti ginčijamais sprendimais siekiamą tikslą, tokios priemonės savo pobūdžiu turi būti netikėtos ir, kaip Teisingumo Teismas jau yra nurodęs, taikomos nedelsiant (šiuo klausimu žr. 2007 m. spalio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Möllandorf ir Möllandorf-Niehuus*, C-117/06, Rink. p. I-8361, 63 punktą ir Sprendimo *Kadi* 340 punktą).
- 41 Dėl priežasčių, taip pat susijusių su Įgyvendinimo sprendimo 2011/302, kuriuo ieškovas įtrauktas į Sprendimo 2011/273 priede esantį sąrašą, tikslu ir jame numatytų priemonių veiksmingumu, Sąjungos institucijos taip pat neprivalėjo išklausti ieškovo iki jį įrašant į tame priede esantį sąrašą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi* 341 punktą).
- 42 Vis dėlto priimant Sprendimą 2012/739, t. y. vėlesnį sprendimą palikti ieškovą asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašė, nebuvo galima pagrįstai remtis argumentu, susijusiu su minėtų priemonių netikėtumu (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Prancūzija prieš People's Mojahedin Organization of Iran* 62 punktą).
- 43 Vis dėlto byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Prancūzija prieš People's Mojahedin Organization of Iran*, Teisingumo Teismas nusprendė, kad ši teisė būti iš anksto išklausytam turi būti užtikrinta, nes Taryba pateikė naujų įrodymų prieš atitinkamame sąrašė paliekamą organizaciją.
- 44 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad palikdama ieškovą atitinkamame sąrašė Taryba nepateikė jokių naujų įrodymų, t. y. tokių, apie kuriuos jis nebuvo informuotas pirmą kartą jį įrašius į šį sąrašą.
- 45 Remiantis Sprendimo 2011/273 5 straipsnio 3 dalimi, „jeigu pateikiama pastabų arba naujų esminių įrodymų, Taryba peržiūri savo sprendimą ir atitinkamai informuoja atitinkamą asmenį arba subjektą“. Taigi ieškovas, nesant naujų įrodymų prieš jį, bet kuriuo metu gali būti savo iniciatyva Tarybos išklausytas ir nėra reikalo pateikti naujo aiškaus prašymo prieš priimant kiekvieną vėlesnį sprendimą.
- 46 Be to, Taryba pranešimą Oficialiajame leidinyje paskelbė 2012 m. lapkričio 30 d., t. y. kitą dieną po to, kai buvo paskelbtas Sprendimas 2012/739. Todėl tokiomis aplinkybėmis, kai ieškovas turėjo galimybę kelis mėnesius ginčyti įrodymus, kuriais grindžiamas jo įrašymas ir palikimas sąrašė asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, negalima konstatuoti jo teisės būti išklausytam pažeidimo.
- 47 Dėl ieškovo argumento, kad apie sprendimus nebuvo pranešta individualiai, reikia pažymėti, jog Sprendimo 2012/739 27 straipsnio 2 dalyje pranešti apie sprendimą tiesiogiai ir individualiai įpareigojama tuomet, kai žinomas asmens, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, adresas.
- 48 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nors apie tokio tipo sprendimus iš principo reikia individualiai pranešti, nes vien paskelbimo Oficialiajame leidinyje nepakanka, teismas turi kiekvienoje byloje išnagrinėti tai, ar individualiai neinformuotas apie ginčijamo sprendimo motyvus ieškovas neteko galimybės laiku sužinoti apie ginčijamo sprendimo motyvus ir įvertinti jam pritaikytos lėšų ir

ekonominių išteklių išaldymo priemonės pagrįstumo (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, C-548/09 P, Rink. p. I-11381, 52–56 punktus).

- 49 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad 2012 m. lapkričio 30 d. Taryba neabejotinai turėjo ieškovo ir jo advokatų adresus, nes jie buvo nurodyti ieškinyje, kuriuo pradėta ši byla.
- 50 Todėl Taryba turėjo individualiai pranešti apie motyvus, kuriais grindžiamas ieškovo palikimas atitinkamame sąraše, kad jis galėtų veiksmingai ir kuo greičiau gintis. Vis dėlto iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovui buvo suteikta galimybė veiksmingai gintis dėl ginčijamų aktų juos paskelbus Oficialiajame leidinyje, nes ieškinį Bendrajam Teismui jis pateikė per nustatytą terminą.
- 51 Galiausiai, kalbant apie tai, kad ginčijamuose sprendimuose nebuvo aiškiai paminėta galimybė „pateikti ieškinį“, reikia priminti, jog, kaip matyti iš šio ieškinio dėl panaikinimo, toks ieškinys gali būti pareikštas laikantis sąlygų, numatytų SESV 275 straipsnio antroje pastraipoje ir SESV 263 straipsnio ketvirtoje ir šeštoje pastraipose. Be to, nagrinėjamu atveju Tarybos paskelbtuose pranešimuose buvo aiškiai nurodyta galimybė prašyti, kad Taryba peržiūrėtų sprendimus, ir pareikšti ieškinį dėl panaikinimo Bendrajame Teisme. Todėl ši argumentą reikia atmesti.
- 52 Taigi reikia atmesti visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

- 53 Ieškovas teigia, kad Tarybos akto, kuriuo nustatomos ribojamosios priemonės, motyvuose turi būti nurodytos ne tik teisinės šio akto taikymo sąlygos, bet ir konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, naudodamasi savo diskrecija, mano, jog suinteresuotajam asmeniui turi būti taikomos tokios priemonės.
- 54 Motyvuose, kuriais Taryba grindžia ieškovo įtraukimą į ginčijamų sprendimų prieduose esantį sąrašą, nurodyta tik neaiški ir bendra informacija ir nepaminėtos konkrečios priežastys, dėl kurių ji, naudodamasi savo diskrecija, manė, kad ieškovui turi būti taikomos atitinkamos ribojamosios priemonės.
- 55 Ieškovo manymu, vien jo profesijos ir giminystės ryšių nepakanka Tarybos sprendimui pagrįsti. Be to, kiek tai susiję su giminystės ryšiais, Taryba turėjo įrodyti, kad ieškovas dalyvavo vykdant veiksmus, kuriais kaltinamas jo giminaitis.
- 56 Taryba nesutinka su ieškovo argumentais.
- 57 Taryba mano, kad ieškovui, kaip Generalinio žvalgybos direktorato pareigūnui, buvo žinomos visos bendros ir konkrečios aplinkybės, kuriomis buvo priimtos su juo susijusios priemonės, šiuo atveju tai, kad Sirijos armija dalyvavo represijose prieš protestuotojus.
- 58 Taryba pabrėžia, kad kaip ieškovo įtraukimo į nagrinėjamą sąrašą motyvą ji aiškiai paminėjo jo priklausymą Sirijos generalinei žvalgybai ir giminystės ryšius, todėl ieškovas galėjo žinoti priežastį, dėl kurios jo atžvilgiu buvo imtasi ribojamųjų priemonių, ir pasirengti gynybai.
- 59 Be to, tai, kad ieškovas taip pat yra prezidento Bashar Al Assad pusbrolio Rami Makhlof brolis, buvo papildoma priežastis įtraukti jį į nagrinėjamą sąrašą.
- 60 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiga nurodyti asmens nenaudai priimto akto motyvus, kuri yra teisės į gynybą užtikrinimo principo dalis, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų, ginčyti jo

galiojimą Sąjungos teisme ir, antra, leisti šiam teismui atlikti to akto teisėtumo kontrolę (2003 m. spalio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Corus UK prieš Komisiją*, C-199/99 P, Rink. p. I-11177, 145 punktas; 2011 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją*, C-521/09 P, Rink. p. I-8947, 148 punktas ir 2012 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Bamba*, C-417/11 P, 49 punktas).

- 61 Taip pat pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti atitinkamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti šį aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti priežastis, dėl kurių priimta priemonė, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę (žr., be kita ko, 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą; 2008 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America prieš Impala*, C-413/06 P, Rink. p. I-4951, 166 punktą ir 2012 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą*, C-539/10 P ir C-550/10 P, 138 punktą).
- 62 Kadangi suinteresuotasis asmuo neturi teisės būti išklausytas iki pirminio sprendimo išaldyti lėšas ir ekonominius išteklius priėmimo, pareigos motyvuoti laikymasis yra dar svarbesnis, nes tai yra vienintelė garantija, leidžianti suinteresuotajam asmeniui bent po šio sprendimo priėmimo veiksmingai pasinaudoti turimomis teisių gynimo priemonėmis, siekiant užginčyti tokio sprendimo teisėtumą (minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 51 punktas).
- 63 Todėl Tarybos priimto akto, kuriame nustatoma lėšų ir ekonominių išteklių išaldymo priemonė, motyvuose turi būti nurodytos konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, naudodamasi savo diskrecija, mano, kad suinteresuotajam asmeniui turi būti taikoma tokia priemonė (minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 52 punktas).
- 64 Vis dėlto reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, visų pirma akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir adresatų suinteresuotumą gauti paaiškinimus (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 139 punktą).
- 65 Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir kontekstą bei visas atitinkamą klausimą reglamentuojančias teisės nuostatas (minėto Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 63 punktas; 2004 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-42/01, Rink. p. I-6079, 66 punktas ir minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 140 punktas).
- 66 Konkrečiai kalbant, asmeniui nenaudingas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės reikšmę (2003 m. rugsėjo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-301/96, Rink. p. I-9919, 89 punktas; minėto Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją* 69 ir 70 punktai ir minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 54 punktas).
- 67 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad pirmose trijose Sprendimo 2011/273 konstatuojamosiose dalyse yra aiškiai išdėstyti bendri ribojamųjų priemonių, kurias Sąjunga taiko Sirijai, priėmimo motyvai:
- „(1) 2011 m. balandžio 29 d. Europos Sąjunga pareiškė, kad jai didelį susirūpinimą kelia padėtis Sirijoje ir tai, kad į keletą Sirijos miestų išsiųstos karinės ir saugumo pajėgos.
- (2) Sąjunga griežtai pasmerkė smurtines represijas, įskaitant gyvosios amunicijos naudojimą, prieš taikius protestus įvairiose Sirijos vietovėse, ko pasekoje [dėl kurių] žuvo keletas demonstrantų, žmonės sužeidžiami ir savavališkai sulaikomi, bei paragino Sirijos saugumo pajėgas laikytis santūrumo, o ne vykdyti represijas.

(3) Atsižvelgiant į padėties rimtumą, Sirijai ir asmenims, kurie yra atsakingi už smurtines represijas prieš civilius gyventojus Sirijoje, turėtų būti nustatytos ribojamosios priemonės.“

- 68 Šį bendrą kontekstą, į kurį daroma nuoroda Sprendime 2011/273, neabejotinai žinojo ieškovas, kuris yra profesionalus Sirijos armijos kariškis.
- 69 Be to, Sprendimo 2011/273 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad priede nurodomos atitinkamų asmenų ir subjektų įtraukimo į sąrašą priežastys. Galiausiai Sprendimo 2011/273 5 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Taryba tiesiogiai, jei adresas žinomas, arba viešai paskelbdama pranešimą atitinkamam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai praneša apie savo sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą priežastis, ir taip suteikia jam galimybę pateikti savo pastabas.
- 70 Nagrinėjamu atveju pirmą kartą įtraukusi ieškovą į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą Įgyvendinimo sprendimo 2011/302 priede pateiktos lentelės dvidešimtoje eilutėje Taryba pateikė tokius motyvus: „Rami Makhlof brolis ir Generalinio žvalgybos direktorato pareigūnas; prisideda prie civilių gyventojų represijų“.
- 71 Nors šie motyvai trumpi, jie atitinka pirma nurodytas teismo praktikoje įtvirtintas taisykles. Jie leido ieškovui, profesionaliam kariškiui, turinčiam Sirijos armijos pulkininko leitenanto laipsnį, žinoti veiksmus, kuriais jis kaltinamas, ir ginčyti tai, kad šie veiksmai iš tikrųjų buvo padaryti, arba jų reikšmę.
- 72 Tokie motyvai leidžia ieškovui gintis, o Sąjungos teismui – vykdyti teisėtumo kontrolę. Šiais motyvais ieškovui buvo sudaryta galimybė ginčyti, pavyzdžiui, pareigas, kurias, kaip teigiama, jis užėmė, arba savo ryšius su Rami Makhlof.
- 73 Be to, pažymėtina, kad motyvavimo, kaip esminio procedūrinio reikalavimo, klausimas skiriasi nuo klausimo dėl elgesio, kuriuo kaltinama, įrodymo, kuris yra susijęs su atitinkamo akto teisėtumu iš esmės ir reiškia, kad reikia patikrinti šiame akte nurodytų faktų tikrumą ir šių faktų pripažinimą aplinkybėmis, pateisinančiomis atitinkamam asmeniui nustatytų ribojamųjų priemonių taikymą (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-66/02, Rink. p. I-10901, 26 punktą; minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 88 punktą ir minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 60 punktą).
- 74 Todėl nagrinėjamu atveju pareigos motyvuoti laikymosi kontrolė, kuria siekiama patikrinti, ar Tarybos ginčijamuose sprendimuose nurodytos informacijos pakako, kad būtų galima suprasti, dėl kokių aplinkybių ji nusprendė nustatyti ieškovui ribojamąsias priemones, turi būti atskirta nuo motyvavimo pagrįstumo tyrimo, kuriuo prireikus tikrinama, ar Tarybos nurodytos aplinkybės įrodytos ir ar jomis galima pagrįsti šių priemonių priėmimą (minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 61 punktą).
- 75 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida

- 76 Anot ieškovo, Tarybos argumentas, susijęs su jo, kaip Generalinio žvalgybos direktorato pareigūno, statusu, faktiniu požiūriu klaidingas, nes jis niekada nepriklausė Sirijos saugumo ar generalinės žvalgybos tarnyboms.
- 77 Taryba nesutinka su ieškovo argumentais.

- 78 Anot Tarybos, Sirijos armijos Generalinis žvalgybos direktoratas yra viena daugiausiai prie vykdomų represijų politikos prisidėjusių Sirijos valstybės institucijų. Kadangi ieškovo pateiktų dokumentų šaltinis yra represijas vykdančios karinės Sirijos institucijos, Taryba ginčija jų nešališkumą, patikimumą ir įrodomąją galią.
- 79 Taryba pabrėžia, kad informacijos apie žvalgybos tarnybose dirbantį karininką, kuris turi diskreciją ir kurio funkcijos konfidencialios, surinkimas yra sudėtingas, tačiau ši aplinkybė negali padaryti niekinių jos pateiktų motyvų.
- 80 Iš pradžių reikia pažymėti, kad Taryba turi didelę diskreciją dėl aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti priimant ekonominių ir finansinių sankcijų priemones pagal bendrą užsienio ir saugumo politiką. Kadangi Sąjungos teismas negali pakeisti Tarybos atlikto įrodymų, faktų ir aplinkybių, pateisinančių tokių priemonių priėmimą, vertinimo savuoju, Bendrojo Teismo vykdoma sprendimų išaldyti lėšas ir ekonominius išteklius teisėtumo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros ir motyvavimo taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės ir ar nebuvo padaryta akivaizdžios vertinimo klaidos vertinant faktus ir piktnaudžiauta įgaliojimais. Ši ribota kontrolė pirmiausia taikytina vertinant su tinkamumu susijusius argumentus, kuriais grindžiami tokie sprendimai (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą*, T-228/02, Rink. p. II-4665, 159 punktą).
- 81 Ieškovas iš esmės teigia, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, jog jis užėmė generalinio žvalgybos direktorato karininko pareigas. Šiuo klausimu jis pateikia Sirijos armijos vyriausiosios vadovybės dokumentą, kuriame aprašytos įvairios funkcijos, jo vykdytos armijoje, ir kuriame, be kita ko, patvirtinama, kad „iki šios dienos armijoje jis neužėmė jokių su saugumu susijusių pareigų“.
- 82 Minėtą 2011 m. liepos 11 d. dokumentą pasirašė Sirijos armijos „Major General“, karininkų administracijos direktorius. Jame aprašyta ieškovo karjera armijoje nuo 1995 m. gruodžio 1 d. Iš šio dokumento matyti, kad ieškovas Sirijos armijoje praleido 16 metų. Reikia pažymėti, kad 2006 m. jis buvo paskirtas „Commander of the Of Confidentiality“ (už konfidencialumą atsakingu majoru). 2008 m. jam buvo suteiktas pulkininko leitenanto laipsnis, o praėjus vienam mėnesiui po Sprendimo 2011/273 priėmimo – 2011 m. gegužės 30 d. – jis buvo paskirtas „Chief of Staff Battalion“ (personalo bataliono vadu), t. y. tuo metu, kai Sirijos armija vykdė represijas prieš civilius gyventojus.
- 83 Be to, per teismo posėdį Bendrajam Teismui uždavus klausimus ieškovo atstovas negalėjo paneigti to, kad kaip Sirijos armijos karininkas (ieškovas šios aplinkybės neginčija) jis gali būti laikomas susijusiu su režimu.
- 84 Atsižvelgiant į šias aplinkybes ir į tai, kad nagrinėjamo dokumento šaltinis yra Sirijos armija, su kuria tiesiogiai susiję ginčijami sprendimai dėl jos vaidmens engiant civilius Sirijos gyventojus, darytina išvada, kad ieškovas nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių manyti, jog Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- 85 Taigi trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo, teisės į nuosavybę ir teisės į privatų gyvenimą pažeidimu

- 86 Ieškovas teigia, kad jam pritaikytos ribojamosios priemonės nėra proporcingos Tarybos siekiamiems tikslams pasmerkti smurtines represijas prieš civilius Sirijos gyventojus. Be motyvų, susijusių su ieškovo profesija ir giminystės ryšiais, Taryba nepateikė jokių įrodymų savo argumentui, kad jis dalyvavo represijose prieš protestuotojus Sirijoje, pagrįsti. Be to, jo atžvilgiu nebuvo vykdomas joks baudžiamasis persekiojimas.

- 87 Anot ieškovo, ribojamosiomis priemonėmis, kuriomis įšaldomos lėšos ir ekonominiai ištekliai, pažeidžiama teisė į nuosavybę. Tokios priemonės taip pat neleidžia įvykdyti sutarčių, sudarytų iki įsigaliojant sprendimui, kuriuo šios priemonės nustatytos. Taigi jos neproporcingos, nes ieškovas neturi galimybės disponuoti jam priklausančiomis lėšomis ir naudotis teise į nuosavybę.
- 88 Ieškovas teigia, kad jam pritaikytos ribojamosios priemonės turi neproporcingą poveikį jo privačiam ir šeimos gyvenimui, pateisinantį ginčijamų sprendimų panaikinimą. Jis nebegali, be kita ko, išlaikyti savo šeimos gyvenimo lygio ar gauti reikiamos priežiūros kurioje nors Sąjungos valstybėje narėje.
- 89 Taryba nesutinka su ieškovo argumentais.
- 90 Taryba tvirtina, kad, atsižvelgiant į Sąjungos užsienio politikos Sirijos atžvilgiu tikslą, nagrinėjamu atveju – žmogaus teisių apsaugą susiklosčius situacijai, kai armija vykdo represijas prieš taikius civilius gyventojus, priimtose ribojamosios priemonės yra tinkamos ir būtinos.
- 91 Anot Tarybos, turto įšaldymo priemonė, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, yra apsaugos priemonė, kurios negalima prilyginti atitinkamo turto konfiskavimui.
- 92 Taryba pažymi, kad, remiantis teismo praktika, teisė į nuosavybę nėra absoliuti, o naudojimuosi ja gali būti pritaikyti bendrojo intereso pagrįsti apribojimai. Jos manymu, ji ne tik turėjo teisę apriboti ieškovo teisę į nuosavybę; šie apribojimai yra tinkamos priemonės atsižvelgiant į siekiamą tikslą.
- 93 Kiek tai susiję su tuo, kad ieškovas negali laisvai disponuoti jam priklausančiomis lėšomis, Taryba primena, kad Sprendime 2011/273 numatyta galimybė taikyti tam tikras išimtis. Ji taip pat pažymi, kad turto įšaldymo priemonė taikoma tik Sąjungoje esančioms ieškovo lėšoms.
- 94 Dėl teisės į privatų gyvenimą Taryba teigia, kad priimtų ribojamųjų priemonių tikslas yra daryti spaudimą tam tikriems asmenims, siekiant apsaugoti žmogaus teises. Todėl tai, kad šios priemonės turi įtakos ieškovo gyvenimo lygiui, yra logiška pasekmė, atsižvelgiant į siekiamą poveikį, todėl tai nėra reikšmingas argumentas.
- 95 Galiausiai, Tarybos manymu, ginčijamuose sprendimuose aiškiai numatyta, kad gali būti taikomos išimties, siekiant atsižvelgti į pagrindinius ir svarbiausius suinteresuotųjų asmenų poreikius. Medicininiai motyvai, kuriais remiasi ieškovas, gali patekti į šią kategoriją dėl priežasčių, susijusių su skubiais žmogaus poreikiais, todėl ieškovas turi pateikti tokį prašymą, laikydamasis nagrinėjamuose sprendimuose nurodytos procedūros. Šias nuostatas turi taikyti kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos.
- 96 Teisė į nuosavybę yra bendrųjų Sąjungos teisės principų dalis ir yra įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnyje. Kiek tai susiję su teise į privatų gyvenimą, Pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnyje pripažįstama teisė į privatų ir šeimos gyvenimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *O ir S*, C-356/11 ir C-357/11, 76 punktą).
- 97 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, šioms pagrindinėms teisėms Sąjungos teisėje nėra suteikiama absoliuti apsauga, bet jos turi būti vertinamos atsižvelgiant į jų funkciją visuomenėje (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi* 355 punktą). Todėl gali būti nustatyti naudojimosi šiomis teisėmis apribojimai, jeigu jie faktiškai atitinka Sąjungos siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu tai nėra neproporcingas bei neleistinas kišimasis, iš esmės pažeidžiantis šių garantuojamų teisių esmę (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bosphorus*, C-84/95, Rink. p. I-3953, 21 punktą; Sprendimo *Kadi* 355 punktą; minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 89, 113 ir 114 punktus bei minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 121 punktą).

- 98 Be to, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad proporcingumo principas yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų ir pagal jį reikalaujama, kad Sąjungos teisės nuostatoje numatytos priemonės būtų tinkamos atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti (2011 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Liuksemburgas prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-176/09, Rink. p. I-3727, 61 punktas; 2012 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Melli Bank prieš Tarybą*, C-380/09 P, 52 punktas ir minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 122 punktas).
- 99 Nagrinėjamu atveju ginčijamuose sprendimuose nustatytas lėšų ir ekonominių išteklių išaldymas yra apsaugos priemonė, kuria iš suinteresuotųjų asmenų nėra atimamas jų turtas ar pažeidžiama jų teisė į privatų gyvenimą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi* 358 punktą). Tačiau nagrinėjamos ribojamosiomis priemonėmis neabejotinai apribojamas naudojimasis teise į nuosavybę ir daromas poveikis privačiam ieškovo gyvenimui (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 120 punktą).
- 100 Kiek tai susiję su nagrinėjamų priemonių tinkamumu, atsižvelgiant į bendrojo intereso tikslą, kuris tarptautinei bendrijai toks pat svarbus kaip ir civilių gyventojų apsauga, lėšų, finansinio turto ir kitų ekonominių išteklių išaldymas bei draudimas įvažiuoti į Sąjungos teritoriją, taikomi asmenims, kurie pripažinti remiančiais Sirijos režimą, savaimė nėra netinkami (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi* 363 punktą; minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 115 punktą ir minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 123 punktą).
- 101 Dėl nagrinėjamų priemonių būtinumo reikia konstatuoti, kad alternatyvios ir mažiau varžančios priemonės, kaip antai išankstinio leidimo sistema arba pareiga *a posteriori* pagrįsti pervestų lėšų panaudojimą, neleidžia taip pat veiksmingai pasiekti norimo tikslo, t. y. daryti spaudimą Sirijos režimui, kuris persekioja civilius gyventojus, rėmėjams, visų pirma atsižvelgiant į galimybę apeiti nustatytus apribojimus (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 125 punktą).
- 102 Be to, reikia priminti, kad Sprendimo 2011/273 4 straipsnyje ir Sprendimo 2012/739 25 straipsnio 3–11 dalyse numatyta galimybė, pirma, leisti naudotis išaldytais lėšomis siekiant patenkinti pagrindinius poreikius ar įvykdyti tam tikrus įsipareigojimus ir, antra, išduoti specialius leidimus, leidžiančius panaikinti lėšų, kito finansinio turto ar kitų ekonominių išteklių išaldymą (pagal analogiją žr. Sprendimo *Kadi* 364 punktą ir minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 127 punktą).
- 103 Konkrečiai kalbant, Sprendimo 2011/273 4 straipsnio 5 bei 6 dalys ir Sprendimo 2012/739 7, 9, 14, 15 straipsniai ir 25 straipsnio 5 dalis bei 7 dalies b punktas yra susiję su sutarčių, sudarytų iki įtraukiant ieškovą į nagrinėjamą sąrašą, įvykdymu ir apmokėjimu ir juose numatyta, kad tam tikromis sąlygomis tokie pervedimai galimi.
- 104 Kiek tai susiję su medicininiu gydymu, apie kurį kalba ieškovas, remiantis Sprendimo 2011/273 3 straipsnio 6–8 dalimis ir 4 straipsnio 3 dalies a punktu, taip pat Sprendimo 2012/739 24 straipsnio 6 dalimi ir 25 straipsnio 3 dalies e punktu, kompetentinga valstybės narės valdžios institucija gali leisti atvykti į savo teritoriją ir naudoti išaldytas lėšas siekiant medicininių ir humanitarinių tikslų.
- 105 Galiausiai ieškovo palikimas įrašyto ginčijamų sprendimų priede negali būti kvalifikuotas kaip neproporcingas dėl, kaip teigiama, galimo neriboto pobūdžio. Šis palikimas reguliariai peržiūrimas, siekiant užtikrinti, kad asmenys ir subjektai, nebeatitinkantys buvimo šiame sąraše kriterijų, būtų iš jo pašalinti (pagal analogiją žr. Sprendimo *Kadi* 365 punktą ir minėto Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą* 129 punktą).
- 106 Darytina išvada, kad, atsižvelgiant į lemiamą reikšmę turinčią civilių gyventojų apsaugą Sirijoje ir ginčijamuose sprendimuose numatytas išimtis, ginčijamuose sprendimuose nustatyti ieškovo teisės į nuosavybę ir privatų gyvenimą apribojimai nėra neproporcingi.

107 Taigi ketvirtąjį ieškinio pagrindą, todėl ir visą ieškinį, reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

108 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis turi padengti savo ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas pagal šios reikalavimus.

109 Tačiau pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą įstojusios institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Komisija turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Eyad Makhlof jo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen

Soldevila Fragoso

Berardis

Paskelbta 2013 m. rugsėjo 13 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.